13 OCAK 1973
SAYI: 15

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

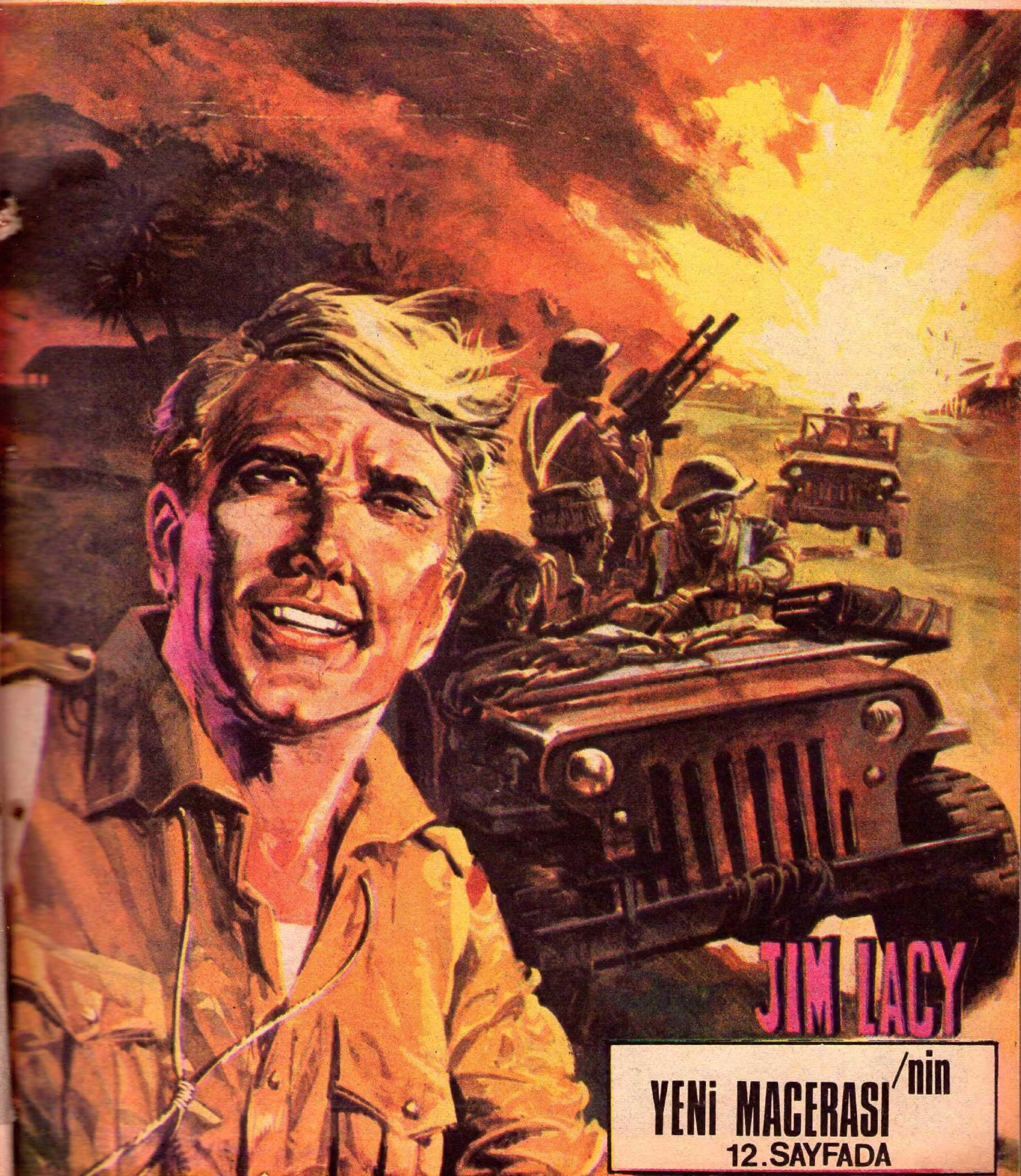

JIM LACY'nin YENİ MACERASI
12. SAYFADA

TALİHSİZ ÇOCUK

HİZMETÇİLER ALİ'Yİ YUKARI GÖTÜRÜRKEN ANNESİ GÖZYAŞLARINI TUTAMIYORDU ...

ALİ'NİN ODASINDAN ÇIKMASI YASAKLANMIŞTI. HERKES ONU KÜÇÜMSÜYORDU...

ALİ'NİN ANNESİ HANDAN HANIM DURMADAN OĞLU İÇİN GÖZYAŞI DÖKÜYORDU...

ALİ EVE GELDİĞİ GÜNDEN BERİ KARDEŞİ EROL, KISKANÇLIKDAN ÇILGINA DÖNMÜŞTÜ...

ESER Kemalettin Tuğcu

HAZIRLAYAN Osman F. Seden

KAMERA Güngör Tetiker

OYNAYANLAR

Kahraman Kral — *Feridun Çölgeçen*
Gül Taner — *Arif Anıl*
Taygar Belevi — *Ali Demir*
Zeki Tüney — *ve*
Nubar Terziyan — *Nalan Çöl*

10

ÖZET

DAVUT, zengin bir ailenin çocuğu olan Ali'yi evinden kaçırmıştı. Alkolik ve kumarbazdı. Ölürken Salih Reise Ali'yi kaçırdığını itirat etti ve babasını bulmasını istedi... Ve Ali'nin babası bulundu.

(DEVAMI HAFTAYA)

SUNA'nın SERÇELERİ *Gülten Dayıoglu'nun masal dizisi.*

MOR SERÇE'NİN ÖYKÜSÜ:

Leylek ile Akilopanta kuşu...

O sabah doktor gelmişti. Suna'nın yaraları her gün biraz daha iyileşiyordu. Doktor, ayakta durma temrinlerine başlatmıştı. Suna, ilk günler, beş dakika dikilebiliyordu. Bu süre sonradan onbeş dakikaya çıktı. Aylardan beri otura otura, yürümeyi unutmuştu. Ayakta dururken dengesini zor sağlıyordu. Yürümeye yeni başlayan çocuklar gibiydi. Adım atmaya korkuyordu. Doktor : "Hemen yürümeye başlayamaz, önce ayakta durmaya alışmalı, sonra yürüyüş çalışmalarına başlar" diyordu. Suna, yürüyebileceğine ve eskisi gibi koşup oynayabileceğine bir türlü inanamıyordu...

Mor serçe Suna'yı ayakta görünce, sevinçle gelip burnunu gagaladı.

Suna, onu çoşkuyla karşıladı :

- Bak, bir yere tutunmadan ayakta durabiliyorum ! diye müjdeledi. Sonra öteki serçeleri sordu. Mor serçe :

- Hepsi de iyiler, dedi. Pembe serçenin yavruları tüylenmeye başladı. Kahverengi serçe selam söyledi. Haftaya sıra onda.. "Cüce Cin" adlı güzel bir masal anlatacakmış sana.

Suna sevinçle ellerini çırptı ve mor serçe, masalını anlatmaya başladı :

- Sonbahar gelince leylekler, sıcak ülkelere göç ederler. Göçü, küme başı olan yaşlı bir leylek yönetir. Yolculuğun yönünü, dinlenme duraklarını o saptar. Kümedeki tüm leylekler, yolculuk süresince, küme başına uymak zorundadırlar.

Kümelerden birinde, Aktak adlı genç bir leylek vardı. Göç sırasında, küme başının izlediği yolları, hiç beğenmiyordu. Tek amacı, küme başı olup hiç görmediği ovalara, yaylalara, deniz ve nehir kıyılarına konup göçmekti. Yeni yeni kentler tanımak, hiç bilmediği yiyeceklerden tatmak istiyordu. Oysa küme başı, göçmen leylekleri yıllardır hep aynı yollardan getirip götürüyordu.

Aktak, bu konudaki düşüncelerini, bir kaç arkadaşına açtı. Onlar da aynı yollardan gide gele usanmışlardı yolculuktan : "Küme başı kocadı, yeni yolları göze alamıyor" diyorlardı.

Aslında tüm leylekler, göç sırasında, daima aynı yolları izlerler. Bu, atadan kalma bir kuraldır. Ve bu kuralı hiç bir güç değiştiremez. Aktak, birkaç genç leylekle anlaşıp, küme başı olan yaşlı leyleği, ortadan kaldırmaya karar verdi. Bu işi gerçekleştirebilirse, hemen göç kümesinin başına geçip yönetimi ele alacaktı.

Bir sabah, göç kümesi yola çıktı. Leylekler gökyüzünde iki kanat şeklinde sıralandılar. Küme başı kanatların ortasına geçti. Hep birlikte güney'e doğru süzüldüler. Kanat çırparak yükselip alçalıyor, göç şarkıları söyleyerek, yol alıyorlardı. Aktak, şarkılara katılmıyor, küme başını nasıl öldürebileceğini kuruyordu.

Güneş batarken, uçsuz bucaksız bir ormanın kenarına kondular. Burası ilk duraktı. Geceyi orada geçireceklerdi. Küme başı :

- Büyük dedem, şu gördüğünüz ormanın, bizim için tehlikeli olduğunu söylerdi. Oraya gitmeyin. Karnınızı doyurup hemen uyuyun. Güneş doğarken yeniden yola çıkacağız, dedi.

Hava kararınca, leylekler uykuya daldılar. Aktak leylek, hep küme başını kolluyordu. Başkanın yanında, yaşlı ve bilge leylekler vardı. Ayışığında gaga gagaya vermiş, yüzyıl öncesinin göç günlerini söyleşiyorlardı. Aktak, küme başını, o gece öldüremiyeceğini anlamıştı. Yavaşça sürüden ayrıldı. Ormana doğru süzüldü. Ayışığında orman çok güzeldi. Yapraklar gümüşlenmiş gibiydi. Hafif rüzgarda kulağa hoş gelen hışırtılar çıkarıyorlardı.

Aktak leylek, bu güzellik karşısında kendinden geçti. Çoşku içinde gücünü kanatlarına verip, uçtu uçtu uçtu... Neden sonra, kanatları kesilmeye başladı. Gücü tükenmişti. Ne yapacağını şaşırdı. Hemen büyük bir ağacın dalına kondu. Ormanın derinliklerinden ona yabancı gelen, sesler yükseliyordu...

Aktak, tüylerini kabartıp, dikkatle çevresini dinlemeye başladı. Birden, çok yakınında bulunan bir canlının, içini çeke çeke ağlamakta olduğunu duydu. Korkuyla irkildi. Bir an önce, oradan kaçmak için, kanatlarını açtı. Tam uçacaktı... ağlayıp inleyen yaratık :

- Dur, gitme ! diye seslendi.

Leylek, titreyerek lâk lâk öttü :

- Kimsin sen. Benden ne istiyorsun ?

Garip yaratık :

- Korkma, sana bir zararım dokunmaz .. Üstündeki daldayım... Gel yanıma, dedi.

Aktak leylek başını kaldırınca onu gördü. Kuş görünümündeki bu canlının, insan yüzüne benzeyen güzel bir yüzü vardı. Bedeni renk renk, ışıl ışıl tüylerle kaplıydı. Ayakları kartal pençesine benziyordu. Kanatların ucunda iri tüyler vardı. Büyük bir elin parmağı gibiydi bunlar. Alnındaki fildişine benzeyen küçük iki boynuz, çevresine ışık saçıyordu.

Aktak leylek, bu gözalıcı güzellik karşısında, korkuyu unuttu :

- Adın ne senin ? diyerek, canlının yanına sokuldu.

Garip canlı içini çekti :

- Adım, Akilopanta'dır.

Aktak leylek, şaşkınlıkla başını iki yana salladı :

- Hiç senin gibi bir canlı görmedim. Adını da ilk kez duyuyorum.....

Akilopanta :

- Haklısın, dedi. Yeryüzünde bizim soyumuz tükendi.

Aktak leylek böyle bir şeyi ilk kez duyuyordu :

- Soyunuz nasıl yok oldu ? diye sordu.

Akilopanta, derin derin içini çekti :
- Akilopanta soyunun başına gelenleri, ölmeden önce, bir canlıya anlatmak istiyordum. Uzun yıllar bu günü bekledim.. Şimdi sana her şeyi anlatacağım.Kocadım artık, ölümüm yakın. Benim ölümümle, soyumuz yeryüzünden tamamen silinecek. Hiç olmazsa Akilopanta'ların acıklı öyküsü kulaktan kulağa yayılsın... cıklı öyküsü kulaktan kulağa yayılsın. Tüm canlılar bizden ibret alsınlar...dedi ve başlarına gelenleri, yavaş yavaş anlatmaya başladı :
- Bu orman, Akilopanta'lar ülkesiydi .. Burada binlerce Akilopanta yaşardı. Ağaçlar bizi barındırmak için yeşerip dal budak salar ; dereler bizi sulamak için çoşar ; ağaç diplerindeki mantarlar bizi doyurmak için biterdi. Tüylerimiz,güneşin armağan ettiği yedi renkle bezenmişti. Biz şarkı söylemeye başladığımız zaman, bütün canlılar susar,büyülenmiş gibi bizi dinlerlerdi.Bu mutlu yaşam, yüzyıllarca sürdü. Daha da sürüp gidecekti. Fakat.....

Bir gün ormanda kötü ruhlu bir Akilopanta türedi. Tüm Akilopanta türüne kral olmak tutkusuna kapıldı. Oysa biz özgür yaşamaya alışmıştık.Kralımız yoktu bizim. Aramızda çıkan anlaşmazlıkları, türümüzün en yaşlısı bilge Akilopanta giderirdi. Onun,kimsenin özgürlüğünde gözü yoktu. Bizler, özgürlüğümüzü kötü Akilopanta'ya kaptırmak istemiyorduk. Fakat o , bizi zorla buyruğu altına almaya çalışıyordu. Bilge Akilopanta bize :"Özgürlük her çeyden değerli ve üstündür. Hatta yaşamaktan bile. Ona teslim olmayalım" diyerek öğüt verdi. Böylece ormandaki Akilopanta'lar ikiye bölündüler. Kötü Akilopanta,bazı soydaşlarımızı kandırıp, kendi yanına çekmişti. İki taraf arasında, kıran kırana savaş başladı. Bu savaş yıllarca sürdü.

Ormanda rahat dirlik durgunlaştı. Çevremizdeki tüm canlılar, bizi kınıyor ve bize küsüyorlardı... Elbette böyle olacaktı. Birbirine kıyan bir tür'ü kim severdi ? Kötü Akilopanta, korkunç bir baskın yapıp, bilge Akilopanta'yıda öldürdü. Bu olaydan sonra, savaş daha da hızlandı. Ormanda Akilopanta ölüsünden geçilmez oldu... Dağlar taşlar dile gelip, Akilopanta türüne lânet yağdırdılar.

Ben o zaman küçük bir yavruydum... Bir gün annemle babam savaşa katılmak için, yuvadan ayrıldılar. Bir daha geri dönmediler. Açlıktan ölecektim. Yiyecek bulmak için dışarı çıktığım zaman,ortalıkta büyük bir sessizlik vardı. "Anne!" "Babaaa !" diye bağırdım. Şarkı söyledim. Ağladım. Sesime ses veren olmadı... Akilopanta'ların hepsi de ölmüşlerdi. Ve ben koskaca ormanda tek başıma kalmıştım. Korkuyla yuvamıza sokuldum.

Yıllar sonra ormanda, başka canlılar türemeye başladı. Yılanlar,kuşlar,geyikler,kurtlar,panterler,aslanlar gelip yerleştiler ülkemize. Hepsi de benden ürküyorlardı. Bir kaç kez onlarla dost olmayı denedim. Üstüme saldırdılar.Kıyasıya dövdüler beni. Vücudum yara bere içinde kaldı. Az kalsın öldüreceklerdi .. Bin bir güçlükle yuvama sığındım.Günlerce, aç susuz ve yaralı inledimdurdum. Şimdi, geceleri ormandakiler uykuya dalınca, yuvamdan çıkıp karnımı doyuruyorum. Su içip, hemen yuvama saklanıyorum. Bazı geceler, bilmediğim canlılar, yine üstüme saldırıyor, tüylerimi yoluyor, bedenimi gagalayıp kanatıyorlar. Karanlıkta kaçıp canımı zorlukla kurtarıyorum. İkiyüzyıldan beri, bu ormanda korku içinde ve kaçak olarak yaşadım. Akilopanta türünün başına gelenleri, sana anlatabildiğim için çok mutluyum. Artık rahatça ölebilirim...

Akilopanta,sözünü bitirince,kanatlarının ucundaki iri tüyleri pervane gibi döndürerek uçtu. Ve bir çırpıda gözden kayboldu.....

Aktak leylek, konaklama yerine geldiği zaman, bütün leylekler birbirlerine, sokularak,uykuya dalmışlardı. Arkadaşlarını görünce,Aktak leyleğin içi sevinçle doldu. Küme başını öldürmeyi düşündüğü için, çok utanıyordu. Akilopanta ona güzel bir ders vermişti. Yavaşca kümeye sokuldu. Başını ayaklarının arasına koyarak, iç rahatlığıyla derin bir uykuya daldı.....

Masal bitince Mor serçe, Suna 'nın burnunu gagalayıp uçtu gitti. Suna, yavaşça ayağa kalkıp pencereye yaklaştı. Gözden kayboluncuya kadar, Mor serçeye el salladı

TENTEN'in MACERALARI

HAY BOYU POSU DEVRİLESİ!!
KAPTAN NEREDESİN?
BURADAYIM!

HAYROLA NE OLDU KAPTAN?
NE BİLEYİM BEN!.. ŞURDAN GEÇEYİM DERKEN, ÇATUR ÇUTUR YER YARILDI, BEN DE DÜŞTÜM.....

HEM ÇOK TUHAF, DÜŞTÜĞÜM YER PEK TOPRAĞA BENZEMİYORDU.. TAŞ GİBİ, KASKATI BİR YERE BASTIM TEN-TEN!....

GEL KAPTAN, BU İŞE SONRA BAKARIZ... TABİİ, KELLEMİZİ VERMEZSEK!.....

YAVAŞ OL MİLU...

HA!.. GEL BAK.....
?

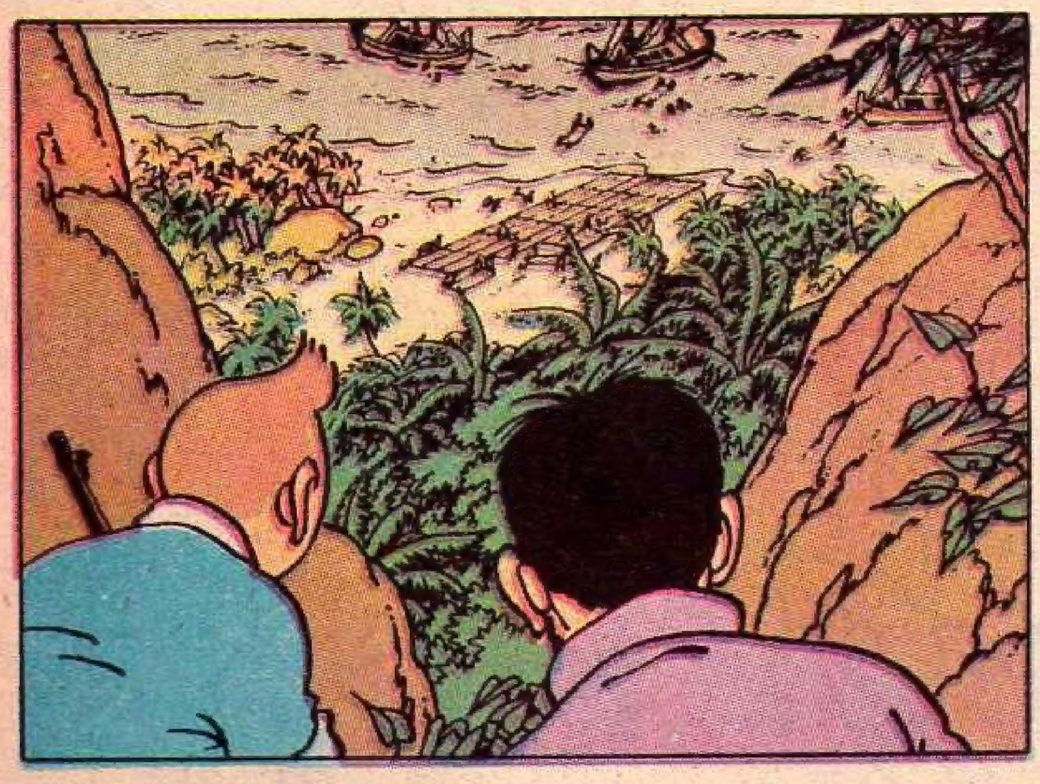

KASTAPOPULOS YALAN SÖYLEMEMİŞ... UÇAK PİSTİNİ ORTADAN KALDIRIYORLAR... HERİFLER HER ŞEYİ İNCEDEN İNCEYE HESAPLAMIŞLAR. BÜTÜN İZLERİ ORTADAN YOK EDİYORLAR...

UÇAĞI GÖRMEDİM. ONU BİR YERE SAKLAMIŞ OLMALILAR...
HERHALDE...

HAYDİ GEL... BAK MİLU NASIL HEYECANLANIYOR. BİR ŞEYLER SEZMİŞ OLMALI...

BAK, BAŞKA BİR KULÜBE!.. ÖNÜNDE DE NÖBETÇİLER VAR... KAREİDAS ORADA OLMALI....

İŞ... İŞ... İŞTE... BA... BA... BAKIN UYANIYOR... KO... KO... KO... KOKO... KOKO... KONUŞACAK...

SİDNEY YOLCULUĞU 15

Türkiye'de yayın hakkı Milliyet'e aittir.

İKİ NÖBETÇİ VAR. AMA ZARARSIZA BENZİYORLAR...

KATA Kİ BUM ÇUM... ULEK ULAH UTAH...

İTA BUKAN BUGAN. TEPÜ TOK TOK...

ŞŞŞŞT!.. YOKSA BAM BAM! ANLAŞILDI MI?.

ANLAŞILDI DEĞİL Mİ?.. ŞŞŞT DEDİK!..

ÖNCE SİLÂHLARINI AL KAPTAN... TAMAM, OLDU... ŞİMDİ DE ELLERİNİ AYAKLARINI BAĞLA... AFERİN... HADİ ÇABUK OL!...

KUSURUMA BAKMAYIN DOSTLAR!.. AMA HUYUM KURUŞUN. GEMİCİ DÜĞÜMÜ ATMADAN DURAMAM..

SÖYLE BAKALIM BUNAK. ŞİMDİ İYİ MİSİN?.

KONUŞACAK MISIN, YOKSA BAŞKA TÜRLÜ İCABINA BAKALIM MI HA?. HADİ SÖYLE!....

SÖYLEDİM YA... DOLANDIRICININ TEKİYİM... AMA HAKLISINIZ, NE KADAR SÖYLESEM AZDIR... OYSA GENÇLİĞİMDE DAHA YUFKA YÜREKLİ, BİRAZ.. DAHA NAMUSLUCAYDIM... ÖRNEĞİN...

...BÜYÜK BABAM, ERZURUM'DA LOKUM SATAN İYİ BİR ADAMDI. BANA HEP NASİHAT EDER DURURDU... LAZLO DERDİ, YEMİYENİN MALINI YERLER. ONDAN, SEN YEMENE BAK DERDİ.....

BÜTÜN BUNLAR SENİN YANLIŞLIĞIN, APTAL HERİF!.. HEPSİNİ SANA ÖDETECEĞİM!.....

AYYYY!..

Açık denizlerde balık avcılığı oldukça zor bir iştir. Ayrıca tutulan balıkların taze muhafaza edilmesi ve tüketiciye ulaşıncaya kadar korunması gerekmektedir. Bu iki problem yüzyıllardır insan zekasına meydan okumaktadır. Dünya nüfusunun artması, gıda ihtiyacını büyük çapta etkilemekte, açlık tehlikesi bir türlü giderilememektedir. Bu arada, kıyılardaki balık hazineleri de artık birhayli zedelenmiş, tükenmeye başlamıştır.

Balıkçılar artık iyi av sağlayabilmek için kıyılardan 8000 kilometreye kadar uzaklaşmak zorunda kalmaktadırlar. Bu durumda açık deniz avcılığının problemleri balıkçıların yakasına yapışmaktadır. Tuttukları balıkların en süratli şekilde gemiye nasıl çekileceği, uzun zaman taze olarak korunması, büyük miktarlarda avın muhafazası için yerteminigibi sorunlar ortaya çıkmaktadır. İşte uzmanlar bu konuyu bütün ayrıntılarıyla inceleyerek soğutucu deposu olanbir tekne icat etmişler.

Dip sürtme (trol) ağının özellikleri :
1. Ağın en arka kısmı, burası ağın torbasıdır. 2. Ağın ağz
ve girişi, 3. Ağı tutan bobinler, 4. Ağın kol kısımları, 5
Ağın hacmini koruyan ve yüksekliğini kaybetmemesi içi
dayanak olan alüminyum kaldıraç, 6. Ağın ağzının açık
kalmasını sağlayan ağırlıklar, 7. Kolan tabir edilen bağ
lantılar. Bunların uzunluğu 1500 metreye çıkabilmektedi
8. Ağı sağlamlaştıran kordonlar.

AÇIK DENİZLERDE BALIK AVI

BİR BALIKÇI GEMİSİNDE NELER VARDIR ?

Dip sürtme (trol) ağı denizin dibine indirilmektedir. Burada bir veya iki saat bırakıldıktan sonra, teknenin arka tarafına yerleştirilmiş bir rampa yardımıyla tekneye çekilmektedir.

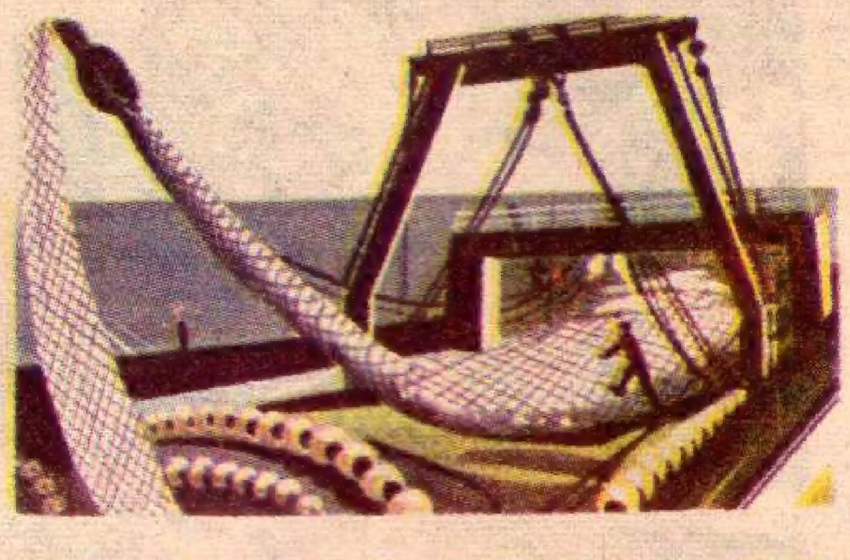

Ağ tamamen tekneye alındıktan sonra teknenin arka kısmındaki kapı kapatılmaktadır. Ağın dip kısmı yük seltilmekte ve gövdesinin ağzı açılmaktadır.

Teknenin arka kısmında havuzun üst tarafına boşaltılan balıklar birbiri ardından ağın içinden dışarı kaymaktadır. Balıkların yıkanmalarını sağlamak için ağdan boşaltılmalarını havuza dolmaları izlemektedir.

Sonra balıklar ayrılarak buzlamatesislerine sırayla yerleştirilmektedir. Buradaki ısı eski 7 derecede sabitleşmiştir.

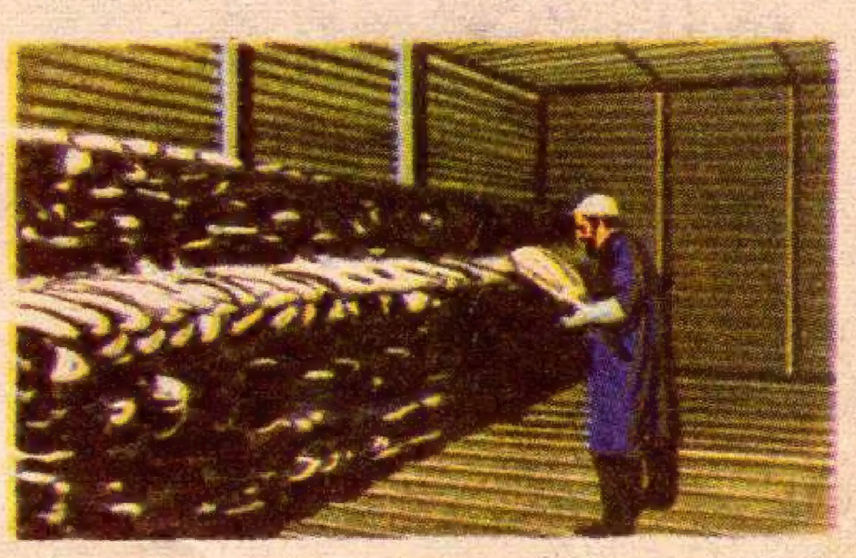

Balıklar iki saat kadar buzlukta plakalar halinde donduktan sonra, soğuk depoya alınmaktadır. Soğuk depo odasının ısısı 0 derecede ayarlanmıştır.

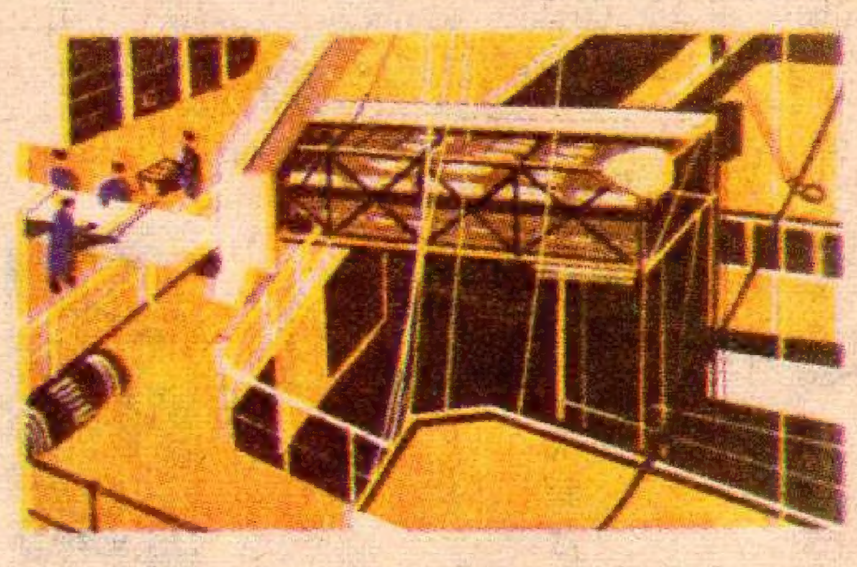

Böylece balıkçı teknesi liman gelinceye kadar, balıklar gayet iyi bir şekilde muhafaza edilebilmektedir.

Soğuk hava depolu balıkçı teknesi :

9) Teknenin arka kısmındaki kapı, 10) Üst kapı, 11) Arka direk, 12) Ses dinleme, 13) Kaydırgaç ve bölme, 14) Balıkları yıkama makinesi, 15) Nakledici bant (konveyör), 16) Dondurma bölümleri, 17) Soğuk oda, 18) Ön direk, 19) Balık ağının bağlandığı çıkrık, 20) Kurtarma kanosu, 21) Malzemenin bağlandığı direk, 22) Diesel motörü, 23) Projektörler, 24) Gönye, 25) Avlama lambaları, 26) Radar anteni, 27) Pruva direği, 28) Ses dalgalarının alınabilmesi için özel techizat.

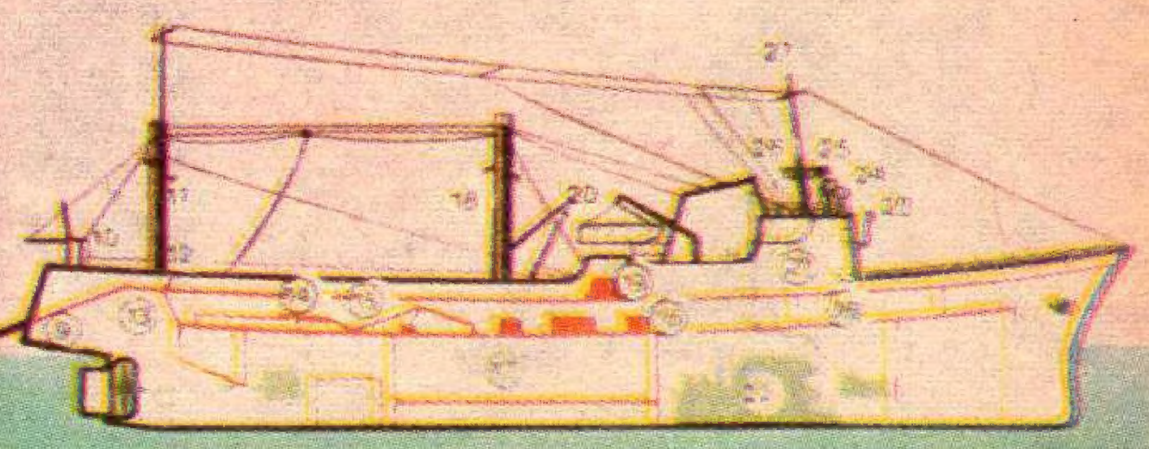

EINSTEIN'in hayat öyküsü

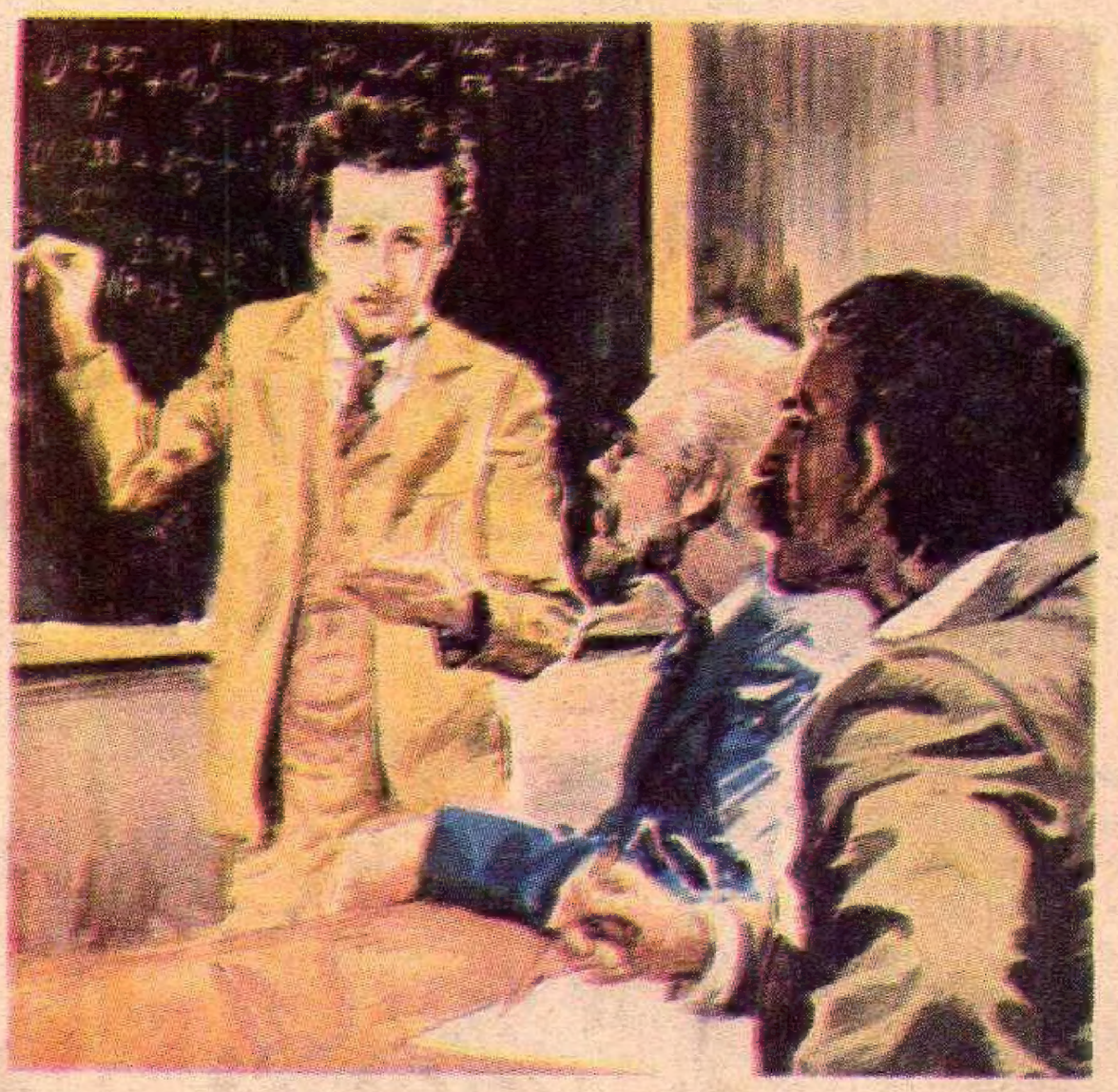

Dünyanın en büyük alimlerinden biri o'an Albert Einstein, 14 Mart 1879'da Almanya'nın küçücük şehri Ulm'da doğmuştu. Gelecekte,modern ilmin esaslarını bulacak ,tüm düşünce şeklini değiştirecek olan Albert, çocukluğunda hiç de parlak bir öğrenci değildi. Hatta öyleki annesi babası,bu haylaz çocuk nasıl adam olacak diye üzülüp dururlardı. Derslerini yaparken hep başka şeylere dalar,düşünceleriyle kaybolurdu.

Ama Albert'in yaşı ilerledikçe,huyları da değişmeye başladı.10 yaşında okulun en çalışkan öğrencisiydi.14'ünde,bütün matematik sorularını hallediyordu.Artık sayılar onun oyuncağı olmuştu.1896 yılında Zürih'deki Politeknik Yüksek Okuluna girdi ve birincilikle bitirdi.Ancak parlak bir göreve giremedi.Zar zor bir istatistik bürosunda iş bulabildi.

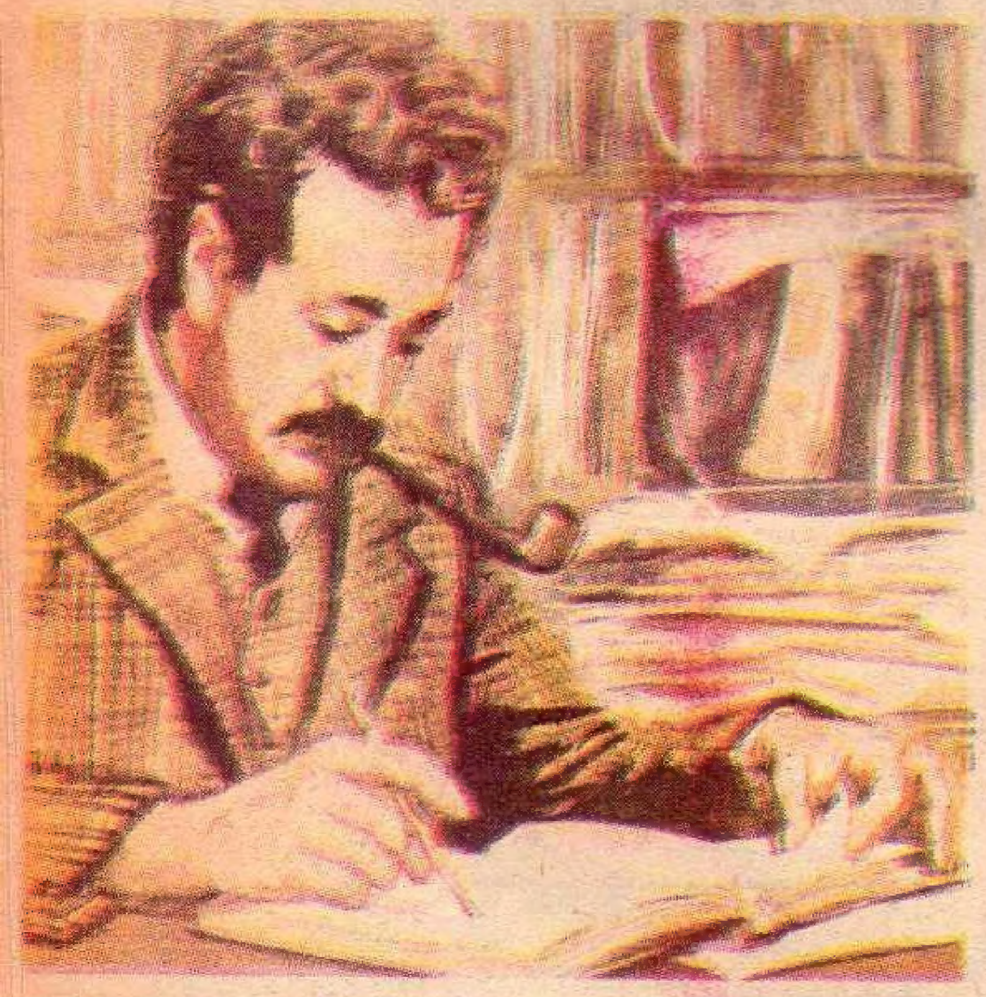

Çalışmak için elinde ne bir lobaratuvarın imkanları, ne de herhangi bir aleti vardı.Önündeki bir kağıt parçası, ve elindeki bir kurşun kalem,bütün çalışmalarına yetiyordu.Albert Einstein,gece gündüz çalışıyor ve hergeçen gün yeni bir buluşunu ortaya atıyordu.1905 yılında, şu kuralı açıkladı : E= mc2.Böylelikle herhangi bir cisimdeki enerjinin,o cismin kitlesiyle,ışık hızının karesinin çarpımına eşit olduğunu ispatladı.Bu buluşunu, diğer teorileriyle birleştirerek,"Izafiyet Teorisi"adı altında yayınladı.Bu buluş,bütün ilim dünyasını sarstı.

1913'de Einstein, Berlin'deki Kaiser Guillaume Enstitüsüne profesör olarak atanmıştı. Ama dünya, yalnız ilimle dönmüyordu. Çok geçmeden Einstein bunu anladı. Bu büyük ilim adamı, koyu bir yahudiydi. Nazilerin saldırganlığına kurban gitmeden, Amerika Birleşik Devletlerine kaçmaya karar verdi. 1933 yılında, ana vatanından kaçtı... Amerika kendisini büyük bir coşkuyla karşıladı. Einstein bu kez Princeton Üniversitesine profesör seçildi ve 1940 yılında Amerikan vatandaşı oldu.

Einstein'ın buluşları yalnız Amerika'da değil, bütün Avrupa ülkelerinde de geniş yankılar uyandırıyordu, fizik ve kimya ilimlerinde her gün yeni ufuklar açılıyordu. Einstein'ın en büyük buluşlarından biri de atom bombasıydı. Bu buluş nazilerin eline geçerse, dünyanın sonu gelebilirdi. Bu nedenle Albert Einstein, Amerika Devlet Başkanı Roosevelt'e atom bombasıyla ilgili bütün çalışmalarını teslim etti. Böylelikle ilk atom bombası Amerika'da gerçekleştirildi.

Buluşlarının tatbik edilmesi, hele atom bombasının korkunç sonuçları Einstein'ı ürkütüyordu. Artık bundan böyle, kendini ülkeler üstü bir hükümet kurma çabalarına verdi. Böylelikle, dünyadaki tüm ülkelerin nükleer silahları kullanmalarını önlemek istiyordu. Bu düşüncesi, Einstein'ı bütün milletlerin gözünde daha da yüceltti. Ne kadar insancıl bir yaradılışa sahip olduğunu ortaya koydu. Artık yaşı ilerlemiş olan büyük ilim adamı, sık sık, çok sevdiği kemanını çalıyordu.

Albert Einstein, 18 Nisan 1955'de, Princeton'da öldü. Yıllardır, burada, kocaman bir parkın içindeki küçük beyaz bir evde oturuyordu. En büyük eğlencesi, komşu evde oturan küçük bir kızın ziyaretleriydi. Bu küçük kız büyük ilim adamını görmeye gelir, birlikte okuldaki öğretmenin verdiği aritmetik problemlerini çözerlerdi. İşte o zaman Einstein, bir ilim adamı olduğunu unutur ve genç arkadaşı için şöyle derdi : "Ondan o kadar çok şey öğreniyorum ki, bilseniz, şaşarsınız."

GİZLİ AJAN JİM 15

12 MART 1942 GECESİ, ÖZEL BİR İNGİLİZ UÇAĞI KUZEY AFRİKA KIYILARI ÜZERİNDE UÇUYORDU .....

UÇAKTA TEK BİR YOLCU VARDI : BU YOLCU İNGİLİZ GİZLİ AJANLARININ EN YAMANI JİM İDİ...

UÇAK YOLUNA DEVAM ETMEKTEYKEN, JİM YENİ BİR GÖREVLE MISIR'A GİDİŞİNİN NEDENLERİNİ DÜŞÜNÜYORDU...

İŞGAL ALTINDAKİ FRANSA'DAN HENÜZ DÖNMÜŞTÜ... VE İNGİLİZ CASUSLUK SERVİSİ ŞEFİ SİR PERCY'NİN ODASINDAYDI..

YENİ BİR GÖREV VAR, JİM... FAKAT İŞİN NE OLDUĞUNU BEN DE BİLMİYORUM...

NE DEMEK İSTİYORSUNUZ?

SEN FRANSA'DA İKEN ŞİFRELİ BİR MESAJ ALDIK... ORADA OLMANI İSTİYORLAR...

KİM İSTİYOR BUNU?

MISIR'DAKİ İNGİLİZ KUVVETLERİ GENEL KARARGÂHINDAN İSTİYORLAR... FAKAT MESAJ ÇOK KISA... DAHA FAZLA BİR ŞEY ÖĞRENEMEDİK!....

HIMM!..

İNTELLİGENS SERVİSE BAĞLISIN... İŞİNE GELMEZSE GİTMEYİ REDDETMEK DE HAKKINDIR...

ÇOCUKLUĞUMUN BİR KAÇ YILINI KAHİRE'DE GEÇİRDİM... ORAYA YİNE ZEVKLE GİDERİM...

AKSİNE SEVİNEREK GİDERİM... TABİİ BANA İHTİYACINIZ YOKSA...

ÖYLE İSE, GİDECEĞİNİ KAHİRE'YE BİLDİRİP, SENİ HAVA LİMANINA ALMALARINI İSTEYECEĞİM !...

BÖYLECE, JİM, CEBELÜTTARIK'DA BİR DURAK YAPTIKTAN SONRA MISIR'IN BAŞKENTİNE DOĞRU UÇUYORDU...

UÇAK ALANA GELDİĞİNDE HENÜZ GECEYDİ ... ŞEHİR KARANLIĞA GÖMÜLMÜŞTÜ...

HAVA LİMANININ SALONUNDA JİM ETRAFINA BAKINDI...

BENİ KARŞILAMAYA KİMSE GELMEMİŞ... DANIŞMADAKİLER BELKİ BİR ŞEYLER BİLİYORLARDIR...

SİZE BİR YARDIMIM DOKUNABİLİR Mİ?

ADIM JİM LACY... LONDRA'DAN GELİYORUM. BENİM İÇİN BİR MESAJ BIRAKAN OLDU MU?

CARELESS TAL COSTS LIVE

AUSTRALIA

SANMIYORUM. FAKAT BİR BAKAYIM... HAYIR... HİÇ BİR MESAJ YOK...

TUHAF ŞEY... NEYSE, MERSİ... ÇOK NAZİKSİNİZ...

O HALDE BEN DE BİR OTEL ARAR VE YATIP UYURUM... BANA İHTİYAÇLARI VARSA, ARAYIP BULSUNLAR.....

JİM, BİR TAKSİ TUTARAK AHMET OTELİNE GİTTİ... ŞEHİR SESSİZ VE KARANLIKTI.....

EVVELCE ŞEHRİN EN ŞATAFATLILARINDAN BİRİ OLAN OTEL DE SESSİZLİĞE GÖMÜLMÜŞTÜ .....

DEVAMI VAR...

ALBAY BUM Köprü 7

SAVAŞ YAKLAŞINCA, KAZAN AMCA ORDU TOPLAMAKTA BAZI ZORLUKLARLA KARŞILAŞIR...

SÖYLE ÇIPLAK KARIN... ELİN YARALI MI?....

HAYIR, BÜYÜK REİS. ŞU ELİMDEKİ PARMAKLARIM KADAR ÇOCUĞUM VAR, ONLARI YETİM BIRAKIRSAM ÜZÜLÜRÜM...

ANLADIM... UZUN YILLAR HAREKETSİZ KALINCA GEVŞEDİNİZ. AMA SİZİ SUÇLAMIYORUM: BARIŞ RAHAT VE GÜZELDİR, SAVAŞ İSE RAHATSIZLIKTIR, KÖTÜDÜR... ŞİZE BUNLARI ÖĞRETEN BENİM.....

HİÇ KİMSEYİ ZORLAMAK İSTEMİYORUM... GÖNÜLLÜ OLANLAR BİR ADIM İLERİ GELSİNLER.....

BAŞKA KİMSE YOK MU?....

BİZE HER ZAMAN GÜVENEBİLİRSİN, KAZAN AMCA!.. TOPAL KÖPEK DERLER BANA!....

DAİMA YANINDA OLACAĞIZ!.. BANA DA BOZ AYI DERLER.....

SIRTIM KAMBURDUR, AMA GÖNLÜM GÖNLÜM GENÇTİR!.. BU DA TÜYSÜZ KARTAL'IN SESİDİR.....

HAYIR, OLMAZ... ÜÇÜNÜZE DE AYRI AYRI TEŞEKKÜR EDERİM... ÇOK HEYECANLANDIM, AMA TEKLİFLERİNİZİ REDDETMEK ZORUNDAYIM.....

GEREKİRSE, BİZ YİNE BURADAYIZ, KAZAN AMCA!....

SAVAŞ DANSLARIYLA UĞRAŞMAK ZORUNDA OLMASAYDIM BEN DE GÖNÜLLÜ GELİRDİM, KAZAN AMCA!.. DÖRT KEDİ İLE KÖPRÜ ÇALIŞMALARINI DURDURAMAZSINIZ!..

KÖPRÜ ÇALIŞMALARINI DURDURMAK NİYETİNDE DEĞİLİM, BENİM SADIK KANATLARIM: KÖPRÜYÜ HAVAYA UÇURMAK İSTİYORUM... ŞU ELİMDEKİNİN YARDIMIYLA BANA YALNIZ ÜÇ SAVAŞÇI YETER...

FİYUU!.. ONUN KUVVETLİ BİR BÜYÜ OLDUĞU BELLİ!..

BU ARADA:

BABAMIN KÖPRÜYÜ HAVAYA UÇURMAYA ÇALIŞACAĞINDAN EMİNİM... BU DA, ASKERLERİN KARŞILIK VERMELERİNE SEBEP OLACAK!..

FAKAT NE YAPABİLİRİM BEN?.. GÖRÜYORSUN, BU HÖCREDE TUTUKLUYUM!..

EVET, AMA KAÇABİLİRSİN!.. DÜN AKŞAM VERDİĞİM O İKİ DİNAMİT LOKUMUNU NE YAPTIN?..

YATAĞIN ALTINA SAKLADIM... AMA ONLARDAN SÖZ EDİLMESİNİ BİLE İSTEMİYORUM...

NEDEN İSTEMİYORSUN, BEBBİ?

GELİŞİ GÜZEL BİR MAHKÛM GİBİ KAÇMIYACAĞIM... BEN SUBAYIM... ETTİĞİM YEMİNE VE KENDİME KARŞI VAZİFELERİM VAR!...

ÖYLEYSE, BUNU SÖYLEMEMİŞ OLAYIM... BENİ AFFET... SUBAY OLDUĞUNU UNUTMUŞTUM... HALBUKİ BEN KİMİM?.. SADECE İKİ AYAKLI KÜÇÜK BİR KIZILDERİLİYİM!....

BÖYLE KONUŞMAYA HAKKIN YOK!.. DERTLERİNİN, BENİM DE DERTLERİM OLDUKLARINI ÇOK İYİ BİLİYORSUN!.. FAKAT...

... FAKAT SUBAYSIN... SÖYLEMİŞTİN BUNU.

BULDUM!... İSTFA EDECEĞİM!...

İSTİFA MI?.. O NE DEMEK, BEBBİ?...

SUVARİLİKTEN AYRILIYORUM DEMEKTİR... SİVİL OLUNCA HEMEN KALEDEN AYRILIP SİZE YARDIM EDEBİLECEĞİM!..

NASIL?!.. GÜZEL MAVİ CEKETİNDEN VAZGEÇMEK Mİ İSTİYORSUN?.. BENİM İÇİN Mİ YAPACAKSIN BUNU?....

DEVAMI VAR.

EĞLENCELİ BULMACALAR

Hortlak elbiselerini kimler giymiş ?

Resimde gördüğünüz iki hortlak elbisesine bürünen iki adam aslında resimde ters basılan adamlardan ikisi. Bunları iyice inceledikten sonra bulun.

süre : 2 dakika

ŞAPKALAR KİMİN ?

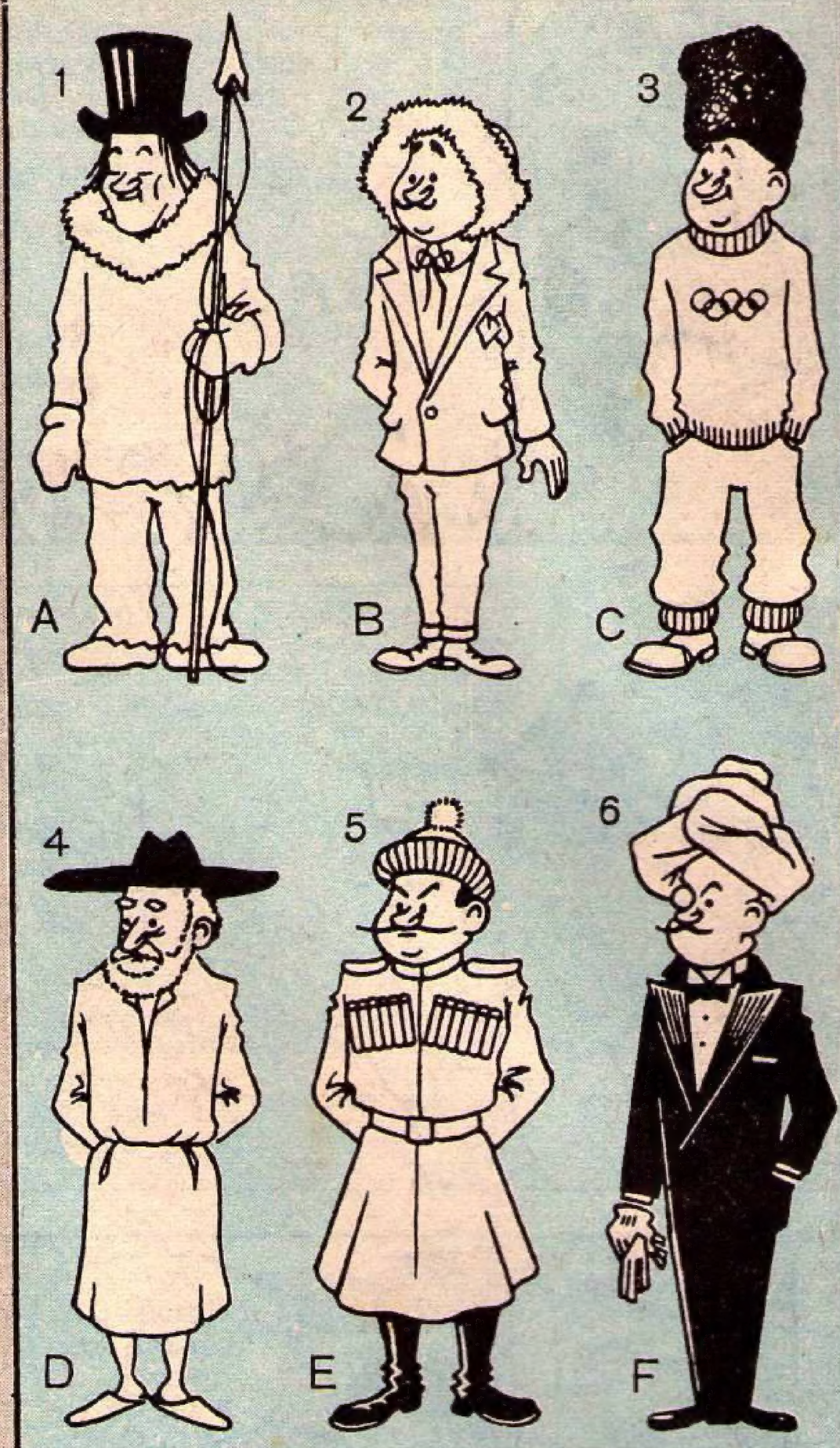

Resimdeki altı adamın giysileri ile şapkaları birbirine benzemiyor. Her adama kendi giysisine uygun şapkayı bulun.

süre: 2 dakika

ip çekildiğinde acaba kaç düğüm olacak?

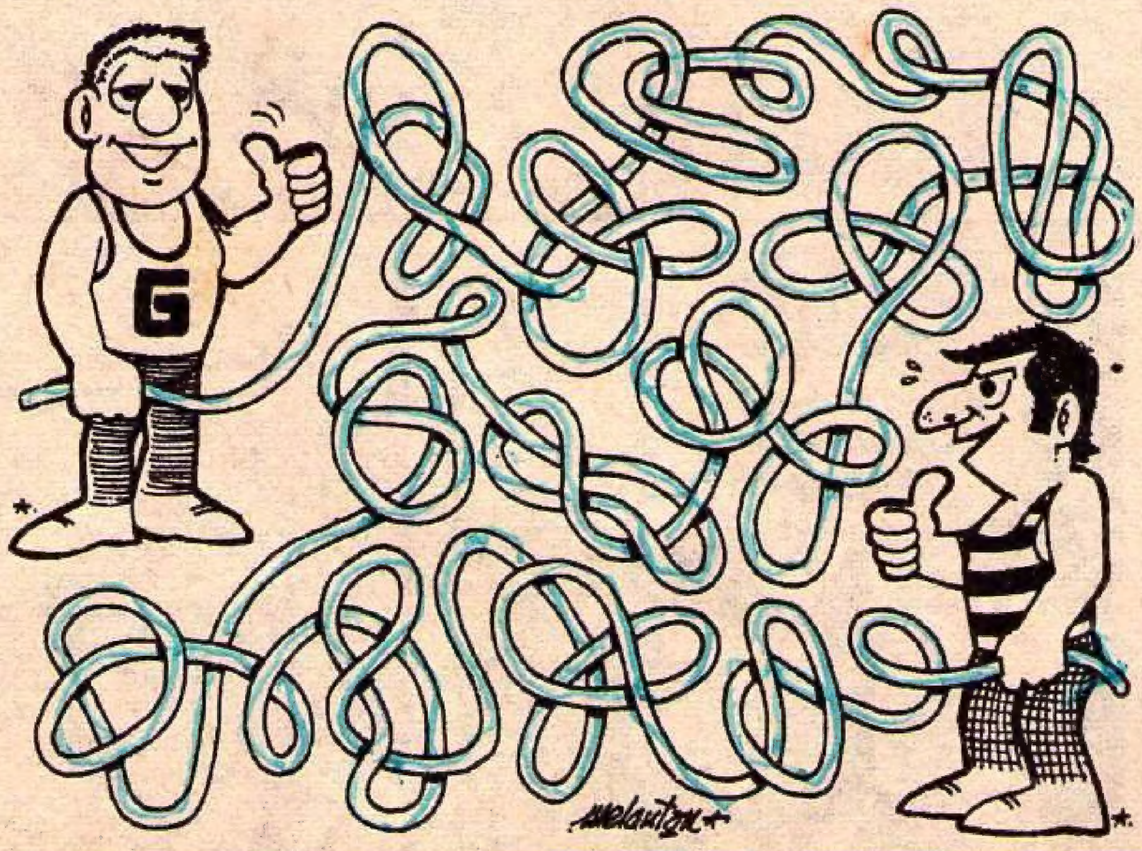

Resimdeki iki adam ipi çektikleri zaman acaba kaç tane düğüm meydana gelecek. *süre : 3 dakika*

CEVAPLAR:

HORTLAK ELBİSELERİNİ GİYENLER: D ve M

ŞAPKALAR: A-2, B-4, C-5 D-6, E-3, F-1

DÜĞÜM: İpin tam ortasında iki düğüm meydana gelecek.